

راهکارهای مردمی صرفه جویی در مصرف بنزین

تأمین مسئولان دست از سرمان بردارند!

گیرا (۱)

آقای رئیس جمهور برای بار چندم تأکید کردند که صرفه جویی در مصرف بنزین ضرورت اجتناب ناپذیر کشور است و گفتند اگر مردم در مدیریت مصرف همراهی کنند، به راحتی امکان اداره اوضاع بدون بروز اختلال جدی وجود خواهد داشت. البته که طبق معمول همه چیز افتادگرددن مردم، ولی برای روشن شدن اینکه مردم چطوری می توانند در مصرف بنزین صرفه جویی کنند، با چند نفر به نمایندگی از گروه های مختلف مردم صحبت کردیم.

مصرف بنزین در

یک خودرو ساز که خود رونق می سازد

ما به عنوان خودروسازان غیور کشورمان باید دست در دست یکدیگر، در مصرف بنزین صرفه جویی کنیم. بهترین کاری که می توانیم انجام دهیم، این است که خودرو کم مصرف تولید کنیم. البته این کار بسیار پرخرج است و خریداران باید چند سال جلوتر بپول کامل خودرو را بدهند تا برویم تجهیزات کم مصرف بسازیم که بشود خودرو کم مصرف تولید کرد. بعد از تحویل هم باید مابه التفاوت قیمت روز را بپردازند. یک راه دیگر صرفه جویی در بنزین هم این است که ما خودروهایی پیش فروش شده را به خریداران تحویل ندهیم. چون جنبه ندارند و با آن ها رانندگی می کنند و بنزین مصرف می کنند. البته می شود خودرویی ساخت که حرکت نکند و در نتیجه بنزین هم مصرف نکند، که فعلاً تمرکز خود را روی این راهکار صرفه جویی بنزین قرار داده ایم.

یک شهروند که قیف می گیرد

ما به عنوان قشر کارمند، کارگر و کاسب، خیلی نقش مهمی در صرفه جویی بنزین داریم. اول اینکه موقع بنزین زدن مواظب باشیم حتی یک قطره هم بیرون نریزد و هدر نرود. برای همین مثلاً کارمندا می توانند پرونده مردم را قیف کنند و در باک، زیر نازل پمپ بنزین بگیرند تا چیزی اسراف نشود. همچنین می توانیم با وسایل نقلیه عمومی به سر کار برویم؛ البته اگر خودرو شخصی نداشته باشیم. اگر خودمان ماشین داشته باشیم که نه تنها باید با ماشین شخصی برویم سر کار، که حتی قبل، وسط و بعد از شیفت کاری هم باید چندتا سرویس مسافر بنزینیم تا هم کار مردم را راه بیندازیم، هم تک سرنشین نباشیم و هم کمک به خرج زندگی بکنیم. حتی می توانیم همکاران خودمان را هم سرویس کنیم... یعنی سرویس همکاران خودمان هم بشویم. بعله!

یک وارکننده خودرو که معرفت به خرج می دهد

در زمینه صرفه جویی بنزین، کارماز همه مهم تر وسخت تر است. ما باید خودروهایی وارد کنیم که واقعا کم مصرف باشند. البته در دنیا چنین خودروهایی هستند، ولی از یک طرف گران اند و مردم بیچاره گناه دارند این قیمت ها را به اضافه کارمزد و مالیات و عوارض و حق بچه ها و سهم بزرگ ها و... بدهند. از طرف دیگر، واردات خودرو وسخت شده است و دست ما را در پوست نارگیل گذاشته اند و مجبوریم ما هم کارمزد و مالیات و عوارض و حق بچه ها و سهم بزرگ ها و... را بدهیم. از یک طرف هم خودروسازهای داخلی واقعا گناه دارند. اصلاً شما خودتان را بگذارید جای ما. وقتی خودتان واردکننده خودرو هستید و برادر بزرگ ترتان سازنده خودرو، ادب و انصاف و عرف و مرام و معرفت اجازه می دهد که بازار داداش را خراب کنید؟ نه جدی؟ ولی باز هم چشم.

یک مادر بزرگ که رانندگی بلد نیست

خدا بیا مرزد حاجی را، ننه، من که رانندگی بلد نیستم، اگر هم بلد بودم، با این قیمت ها نمی توانستم ماشین بخرم. هر جا هم می خواهم بروم، با اتوبوس یا فوکش از این تاکسی های توی گوشه می روم که نوه ام برایم می گیرد. ولی وقتی اتوبوس کم، مترو شلوغ و تاکسی گران است و مردم عجله دارند و ماشین کم مصرف هم در بازار نیست، خب ما چه جوری در مصرف بنزین صرفه جویی کنیم؟ فوکش می توانم کنار خیابان بایستم و راننده هایی را که کم مصرف می کنند، دعا کنم. خوب است؟ آقای رئیس جمهور راضی می شوند این طوری؟ دست از سرمان برمی دارند دیگر؟!

۲ خرداد ۱۴۰۵ / شماره ۱۷۳

۴

کارتون: شهرام شیرزادی

کاربایی کنید

طبق قاعده بند قبلی، بعضی مشاغل طرف دار بیشتری دارند. بازار انواع دلالی، واسطه گری بی خاصیت و «فقط من بلام وصل کنم» همیشه داغ است. البته این روش ها یک مزیت دارند: آدم را خیلی زود به توهم زرننگ بودن می اندازند، فارغ از اینکه دیگران درباره شما چه فکری می کنند.

صبر کنید

اگر دیدید کاری هست که نیاز به فکر، تلاش، پیگیری و کمی عرق جبین دارد، اول خوب نگاهش کنید و بعد با خیال راحت ردش کنید. این روزها بعضی ها باور دارند که مسیر موفقیت باید از میان یک کانایه راحت، یک گوشه هوشمند و ترجیحاً یک درآمد بی زحمت رد شود. کاری که مناسب شماست، هنوز نرسیده است.

فرهنگ شهروندی

فرزانه زینلی

دستور العمل ترک تنبلی و راحت طلبی

نابرده رنج
کو گنج؟!